

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2024-830

12.9.2024

Eika Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Tap av smykker fra bolig – sannsynliggjort tyveri?

Sikrede søkte om erstatning for smykker hun mente var stjålet fra sin bolig. I skademeldingen oppga sikrede at smykkene ble borte etter at personer fra H. hadde vært på besøk, rundt 15.1.23. To måneder senere forklarte sikrede at hun aldri hadde sagt at smykkene ble tatt av personer fra H., og at det var politiets ansvar å finne ut av hvem som sto bak tyveriet. Forholdet ble politianmeldt, men senere henlagt da politiet ikke hadde tilstrekkelige opplysninger til å identifisere gjerningspersonene. Foretaket avsto erstatningskravet under henvisning til at tyveri ikke var sannsynliggjort. Foretaket viste til at det forelå motstridende opplysninger i saken om hendelsesforløpet. Sikrede var uenig og hevdet bl.a. at hun hadde gitt en sannsynlig forklaring på hvordan tyveriet hadde skjedd. Hun påpekte at det ikke kunne forventes at en eldre dame skulle huske alle detaljer nøyaktig, og at det var vanlig å blande sammen datoer og rekkefølge på hendelser. Nemnda kom til at sikrede ikke hadde sannsynliggjort et dekningsmessig tyveri.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for tyveri av smykker.

Fra vilkårene hitsettes:

4 HVILKE SKADER SOM ERSTATTES

(...)

4.5 TYVERI jf. Strl. §321 OG SKADEVERK Jf. Strl. § 351 første ledd (voldt forsettlig)

OMFATTER

Tyveri fra

- bygning eller rom i bygning

...

Sikrede kontaktet foretaket per telefon 16.2.23 vedrørende tap av smykker. Sikrede skal i telefonsamtalen ha forklart at to personer fra H. var hos henne for å installere noe i tilknytning til brannalarmen. Ifølge denne samtalen opplyste sikrede at tapet av smykkene ble oppdaget ca. to–tre uker senere.

Sikrede sendte deretter inn en skademelding 17.2.23. Av denne fremgikk det at tapet av smykkene skjedde etter at personene fra H. hadde dratt, og at tapet oppsto ca. 15.1.23. I tilleggsforklaringen av 23.3.23 skrev sikrede at "[j]eg har aldri sagt at smykkene ble tatt av h. Det er politiets jobb og finn ut av ...".

Forholdet ble politianmeldt 9.2.23, og i anmeldelsen ble tapet oppgitt til 19.1.23.

Foretaket ba om innsyn i politidokumentene, og av disse fremgikk det at sikrede oppdaget tapet 7.2.23. Det sto også i dokumentene at personene fra H. var hos sikrede i midten av januar 2023. Videre fremgikk det at sikrede på spørsmål fra politiet om hvordan smykkene ble stjålet, skal ha svart "vet ikke", og "nei" på spørsmål om det var noen hun antok var gjerningspersoner bak forholdet.

Saken ble henlagt av politiet da de ikke hadde tilstrekkelige opplysninger til å identifisere gjerningspersonene.

Foretaket avsto sikredes erstatningskrav 20.4.23 og viste til at sikrede ikke hadde sannsynliggjort at årsaken til tapet skyldtes et tyveri. Som nærmere begrunnelse viste foretaket til at omstendighetene rundt tapet var uklart.

På vegene av sikrede ble det så inngitt en klage til Kundeombudet, der det ble vist til at sikrede var en eldre dame som trengte hjelp til dagligdagse gjøremål, og at hun ble veldig satt ut da hun oppdaget tapet. Som en naturlig følge at dette hadde hun sammenblandet datoer og tidspunkter. Hun var likevel sikker på at tapet oppsto etter at personene fra H. var i boligen, da hun ikke kunne huske å ha hatt annet besøk i ettertid. Det var videre fra sikredes side anført at tilleggsforklaringen hvor sikrede sa at hun aldri hadde sagt at smykkene ble tatt av H., var tatt ut av kontekst.

Kundeombudet fastholdt foretakets standpunkt om at tyveri ikke var sannsynliggjort. Foretaket viste videre til at sikredes barnebarn i samtale med politiet skal ha opplyst at sikrede skal ha hatt besøk av andre familiemedlemmer som har slitt med penger og prøvd å selge ting til sikrede i forkant av tyveriet. Barnebarnet opplyste videre at hun flere ganger skal ha spurt sikrede om hun skulle dra hjem til henne og lete etter smykkene, men at sikrede skal ha nektet henne dette.

Saken ble brakt inn for Finansklagenemnda 13.5.24. Det ble fastholdt at sikrede i tilstrekkelig grad hadde sannsynliggjort et tyveri. I den forbindelse var det også vist til at det var svært usannsynlig at smykkene hadde blitt borte på annen måte enn ved tyveri, da sikrede ikke hadde hatt disse med seg ut av huset på lenge og da smykkene hadde ligget på samme sted over lengre tid. Videre at dersom tapet var forårsaket av familiemedlemmer, vil også dette vært å anse som et tyveri.

Sikrede har i det vesentlige anført at tapet av smykkene skyldes et tyveri. Sikrede har politianmeldt tyveriet og gitt en sannsynlig forklaring på hvordan tyveriet har skjedd. Politiet har kun henlagt saken fordi gjerningspersonene ikke kan identifiseres. Det kan ikke forventes at en 82 år gammel dame skal kunne huske i detalj hva som har skjedd. Videre er det ikke uvanlig at man blander sammen datoer og rekkefølge på hva som har skjedd.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at sikrede har gitt motstridende opplysninger om hendelsesforløpet, og at det derfor ikke kan konkluderes med at sikrede har sannsynliggjort et tyveri.

Sekretariatets vurdering:

Nemndas sekretariat avgjorde saken 18.7.24 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Sikrede fikk ikke medhold i klagen:

Innledningsvis skal det bemerkes at hvilke skader og tap som foretaket svarer for, avhenger av de til enhver tid gjeldende vilkår som er tilknyttet den aktuelle forsikringsavtalen som er inngått med foretaket. Forsikringen dekker for øvrig ikke begivenheter ut over de som er bestemt angitt i vilkårene. Den aktuelle forsikring er med andre ord ikke noen "all risk" forsikring, men en forsikring som dekker skade og tap ved bestemte begivenheter. Dette er hensyntatt ved premieberegningen. Det er videre sikker praksis at det er sikrede som må dokumentere at tapet skyldes slike forhold som foretaket i henhold til vilkårene svarer for.

Av den aktuelle bygningsforsikringen som sikrede er omfattet av, fremgår det av vilkårenes pkt. 4.5 at forsikringen dekker tyveri fra bygning eller rom i bygning. Spørsmålet i denne saken blir derfor om sikrede har sannsynliggjort at tapet av de aktuelle smykkene skyldes et tyveri i vilkårenes forstand.

Nærmere om bevisbyrden

Finansklagenemnda Skade har i flere saker vurdert hva som skal til for å oppfylle bevisbyrden for tyveri. I **FSN-6579** oppsummerte nemnda kravet til bevis på denne måten:

I tråd med langvarig nemndspraksis legges til grunn at sikrede må påvise en konkret begivenhet for å kunne gis medhold i at telefonen er blitt borte ved tyveri.

Dette er fulgt opp i senere avgjørelse som for eksempel **FinKN 2019-445**. Her la nemda til grunn at det ikke var sannsynliggjort tyveri, og begrunnet dette med at:

Sikrede har bevisbyrden for tyveri, og normalt har nemnda krevet at tyveriet må dokumenteres ved at sikrede kan tidfeste tyveriet innenfor et rimelig tidsintervall og kan vise til en hendelse eller en anledning hvor tyveriet antagelig har funnet sted, jf. bl.a. FinKN-2018-908 og 2018-620. Det er altså ikke nok med et mer eller mindre avgrenset tidsrom; sikrede må også kunne vise til en hendelse eller situasjon hvor tyveri fremstår som (mer enn 50 %) sannsynlig.

Nemnda har videre uttalt at det ikke er tilstrekkelig for å sannsynliggjøre tyveri, at andre enn sikrede har hatt tilgang til boligen, se FinKN 2022-77 og 2023-911. At forholdet er politianmeldt har ifølge nemnda heller ingen betydning så lenge saken ikke er oppklart, jf. FinKN 2021-999.

Bevisvurderingen i denne saken

Slik denne saken er opplyst fremstår det som uklart når og hvordan tapet av de aktuelle smykkene har skjedd. Sikrede har gitt flere forklaringen på når tapet har skjedd og når dette ble oppdaget. Dette innebærer at sikrede ikke har kunnet tidfeste tapet.

Det er også uklart om sikrede mener at tapet er forårsaket av de to personene fra H., all den tid sikrede selv skriver at hun aldri har sagt at smykkene ble tatt av H. Det vises også til at datoen tapet skal ha skjedd i skademeldingen er oppgitt til ca. 15. januar, mens besøket av H. var fire dager senere. Sikrede har således heller ikke kunnet vise til en konkret hendelse hvor tapet skal ha skjedd. At sikrede har hatt besøk er som sagt i seg selv heller ikke tilstrekkelig til å sannsynliggjøre et tyveri. Sikrede må for å dokumentere dette kunne vise til noe mer konkret. At saken er henlagt fordi gjerningsmennene ikke kan identifiseres, vil heller ikke kunne underbygge en anførsel om tyveri, jf. ovennevnte nemndsavgjørelse.

Ovennevnte sett i sammenheng med opplysningene om at sikrede ikke ønsker noen hjelp til å lete etter smykkene, tilsier at det fremstår som uklart hva som har skjedd med smykkene. Dette innebærer ikke at tyveri kan utelukkes, men at den usikkerheten som foreligger rundt hendelsesforløpet gjør at sikrede ikke i tilstrekkelig grad har sannsynliggjort at tapet skyldes et tyveri.

Etter dette har vi kommet til at sikrede ikke har sannsynliggjort sitt krav og klagen derfor ikke kan føre frem.

Sikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for tyveri.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Alexander Venås (forbrukerrepresentant).